ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Řád Palacký č. 1. Z.Č.B.J.
odbývá své pravidelné schůze vždy 2. úterý v měsíci o 8. h. večerní, v č. 1303 již. 16. ul. Před. K. W. Bartoš, taj. Vác. Bureš, 923 již. 25. ul., ul., účetník Šimon Rokusek 1518 Williams ul

Těl. Jed. Sokol, v Omaha,
odbývá své pravidelné schůze každý druhý čtvrtek v měsíci večer ve své místnosti 2223 So. 13 St. Předs. Rud. Havelka, 1457 So. 14th St. tajemník B. W. Bartoš, 1418 rear Poppleton ave., účetník Fr. J. Fiala, 1418 Poppleton ave. Pokladník Ant. Kment, 1247 So. 15 Str.

Podp. Sokol Tyrš č. 1.
odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v měsíci v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se 1 neděli v říjnu, půlletní schůze 1. neděli v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu. Předseda Fr. Svojtek, místopředseda Fr. Svoboda, taj. John Chleborád, 1246 již. 15tá ul. účetník Josef Kašpar, 1439 již. 13. ul. Pokladník V. F. Kuncl, 1316 So. 13. Str., výbor majetku Jos. Němec, praporečník Jos. Merz, dozorce Fr. Vojtěch.

Jan Hus Lože č. 5, Ryt. Pythia,
odbývá schůze každou první a třetí středu v měsíci v Národní síni na 13. a William ul. Velicí kancléř Ed. Reich 4016 So. 13th str. Strážce archivu a pečeti F. Vodička 104 N. 15th str. Strážce financí V. Přibyl, 1211 již. 13tá ul. Pokladník Jos. Novák 1319 již. 13tá ul.

Bohemia Lože č. 314, A.O.U.W.,
odbývá své pravidelné schůze v Národní síni každou 2. a 4. středu večer. Vác. Kubec, M. W., F. W. Bandhauer 1708 So. 12 Str. J. V. Vacek F., 2210 So. 14. St. C. Rosewater, spol. lékař. 222 Bee Building.

Tábor Columbus č. 69 W.O.W.
odbývá schůze každé 2hé úterý v měsíci v Národní síni v 8. h. večer. Předseda Fr. Svoboda 1334 již. 13. ul. Místopředseda Fr. Semin. Taj. F. J. Fitle 22nd St., bet. O & P, South Omaha Pokladník V. J. Nepodal, 1224 již 14. ul.

Sbor Vlastislava č. 29 J. Č. D.
odbývá schůze každou 1. neděli v měsíci v Národní síni o 2½ hod. odp. Předsedkyně pí. A Kalinová. Tajemnice E. Bandhauerová, 1908 So. 12. St., účetnice K. Bartoš. Pokladnice Josefa Moučková.

Sbor Boleslava č. 60 J.Č.D.
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci, v Národní síni o 2. h. odp. Předsedka Anna Krejčová, 1240 již 13tá ul., tajemnice Františka Čapek, 2213 již. 14. ul., účetnice Antonie Machová, 1221 So. 15. St., pokladnice Antonie Kmentová, 1247 již. 15. ul.

Sbor Hvězda Nové Doby č. 86 J. Č. D.
odbývá své schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v síni Metzově. Předsedkyně Apolena Kunclová, 4022 So. 13 Str. taj. Vilhemina Bartošová, 1234 So. 13th St.; účetnice Em Chleborád 1219 So. 15. str.

Sbor Martha Grove č. 10
odbývá své pravidelné schůze vždy 4. neděli v měsíci, v Národní síni. Předsedkyně Marie Havlíčková; 13. a William ul., místopředsedkyně Lena Kunclova, tajemnice Nellie Svoboda, 1334 j. 13tá ul., pokladnice M. Boukalová, 1301—14tá ul., průvodkyně Anna Krejčí.

Sbor Čechie D. of H. 161, A. O. U. W.
odbývá pravidelné schůze každý druhý a 4tý čtvrtek v měsíci ve 2 hod. odpoledne v místnosti pana J. Havlíčka, v Národní síni. Předsedka Anna Žižkovský, místo před. Rosy Mikuláš, obřadnice Anna Havlíček, tajemnice Ludmila Mlaskač, číslo 1223, jižní 14tá ulice, účetnice Marie Strukel, pokladnice Josie Vacek, průvodkyně Růžena Havlíček, vnitřní stráž Marie Majer, venkov. stráž Anna Černý.

Sbor Lilie č. 9. Kruhu Dřevařek
odbývá své pravidelné schůze každy v čtvrtou neděli v měsíci v místnosti p. J. Hrocha. Předsedkyně Marie Jiráková, 1245 již. 16. ul., místopředsedkyně Julie Horáková, 1249 již. 16. ul., tajemnice Marie Samcová, 1255 již. 13. ul., pokladnice Katie Wolf. 60-tf

SOUTH OMAHA

T. J. Sokol v So. Omaha
odbývá své schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v síni Koutský Bros. Starosta Jan Koutský, 20. a Q ulice., místostarosta J. M. Tobiáš, 18. a U ul., tajemník František Radil, 16. a S ul., účetník Jan Vomáčka, 18. a Q ul., pokladník František Hájek, 20. mezi N a O ul., náčelník Alois Krajíček.

Praha lože č. 328 A.O.U.W.
odbývá své pravidelné schůze 1. a 3. středu v měsíci v síni p. Koutského. Joseph Mašín, P. M.W., Thomas Lysec, M. W., F. J. Fitle, taj. 22. bet. O & P St. J. Kramulish, účetník, 18 a P ulice.

Tábor Cedar Wood č. 19 W.O.W.
odbývá své schůze dvakrát za měsíc, každou 2. sobotu o 8. h. večer a každou 4. neděli ve 2 h. dp. v síni Koutský Bros. Předseda Frant. Vocásek, 367 So. 23 W. str., místopředseda Anton Remeš, taj. J. M. Tobiáš cor. 18th & U. st., účetník Jan Zavřel, pokladník Fr. Koutský.

Tábor Žižkův Dub, č. 115 W. O. W.
odbývá své schůze každou třetí neděli v měsíci. Předseda Dom. Hlávka, místopředseda Frank Hrabík, tajemník James Formánek, 25 th. St., bet N. & M., pokladník Anton Pivoňka.

Dvůr Prokop Velký č. 3380 I.O.F.
odbývá své schůze každý první a třetí čtvrtek v měsíci v síni Fraňkově v So. Omaze. P.C.R. John Kubát, C. R. Jos. Tesnohlídek, V. C. R. Václav Sobota, R. S. Joseph Brown 2322 Boulevard ave.; F. S. Fr. Vašák 17 a Berry; Treasurer J. Hajný 19. a S; S.W J. Kosík 23 a Wyman, J.W. John Bárta, I. G. Jos. Staněk 17 a Q., A.G. Alb Tesnohlídek.

Řád Palmové Dřevo, č. 7.
Kruh Dřevařek, v South Omaze, odbývá schůze své každé poslední pondělí v měsíci v místnosti Br. Koutských. Marie Vomáčka Důstojná poručnice, Eleonora Eberl místopředsedka. Katie Vocásek 367 So. 23. str. tajemnice, Františka Pivoňka bankérka, Františka Svoboda soukromnice, Barbora Racek průvodčí, Katie Vomáčka vnitřní stráž, Františka Bárta venkovní stráž

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

MKT

Vagnerovy Bufetové Spací Vozy a volné pohovkové vozy na všech vlacích.

Nejlepší dráha do všech míst

Kansas, Indianském území, Texasu Mexiku a na Pacifickém pobřeží.

Jde přímo do

Denison, Sherman, Greenville,
Dallas, Ft. Worth, Hillsboro,
Waxahachie, Waco, Temple,
Belton, Taylor, Gainesville
Lockhart, Henrietta, San Marcos
La Grange, Denton, Alvarado,
HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN
a SAN ANTONIO.

Z českých mlýnů

Napsal KAREL TUMA.

Jak pan otec Zadina s mistrem Tuřínkem provezli čuně do Prahy.

Nevalilo se to dvé svrchnic kanafasových, nabitých prachovým peřím, nevalilo se to dvé žoků s pečetí slavného Rakovníka města napěchovaných opojným chmelem, aniž dvé sudův hektolitrákův plných ležáku Horno-Beřkovického: ale valilo se to dvé kumpánů bodrých, sousedé rodní z jedné žírné dědiny labské, pan otec Zadina a řezník Tuřínek.

Nebylo a nebude, nevydařilo se a nevydaří se co mlejnů, porážek a hospod v Čechách bude, tak brzy dvou podobně sádlem a šelmovstvím prorostlých kamarádů. Abych vám je v krátkosti představil, řeknu jen tolik, že oba dva vážili letos na Tři krále dohromady 433 liber; Pan otec Zadina totiž 216, mistr Tuřínek ale 217. Vážili se na decimálce páně otcově, a ta je přece spravedlivá — toť se rozumí samo sebou — div ji nepolámali.

Napohled oba dva k nerozeznání: stejné štatůry, stejné slaměné klobouky, stejné kulaté červené tváře s veselýma, popelavýma očkama, která měla co dělat, aby z té tlouštky prokoukla na svět, oba brady i ústa oholené, jako dva "pampáteři", jen pod ušima slabé proužky přizrzavělých vousů, nos jako nos stejně do "pivoňkova", rty pořád jako k čtveráctví povykrojené, v nich stále "ožmoulený" infámský doutník, pod bradou tytéž spokojené, dvojnásobné lalůšky, na krku bílý šátek, na těle pohodlně volný šat z ruského plátna, v náprsní kapse rejstry nabitá "šrajtofle", v pravicích stejně tlusté španělky s koštěnými knoflíky, pandýrka jako by jim bednář vzal na ně cirkl, inu zkrátka učiněná dvojčata, jenže už tak leda pro domobranu. A což pak teprv, když si tak zasedli a dali se do jídla a pití. Oči moh' na nich každý nechat, jak to znali zpodsívat.

Kdysi založili se spolu v Praze "u bažanta", že snědí celý jídelní lístek; jeden jedl od shora dolů, druhý od zdola nahoru a — oba vyhráli sázku! Když ale se dali do paření a do bulčení, nu to teprv Pánbůh dobrou noc! Jeden větší virtuos druhého.

A přece nebylo zase tak hned většího rozdílu v jadýrkách pod stejnými slupkami, jako bylo v povahách zarostlých do těchto dvou veselých cvalíčků. Řezník Tuřínek, učiněný flegmatěj. Hrom z čista jasna vedle něho bacit, sotva že se ohlídne. Pan otec Zadina zase jako čečetka, všecky žilky v něm hrají, "ale ani jediná dobrá," jak o sobě vtipkoval sám. A kdežto řezník Tuřínek nemůže maso ani cítit, a jen chce mít všecko z mouky, pan otec Zadina zase drží na maso, "placky" by mohly pro něho všecky stvrdnout na kámen, ani by pro ně neškyt. Povídá se, že to má svou příčinu ještě z let vandrovních, ale kdo pak může dát na lidské huby! Vždyť se posmívají příkladně našim milým dvojčátkům i proto, že prý bývají tak někdy, když si nedají dost pozor na jazyk, tak drobet chybní na řeč. Tuřínek že prý nemůže po tom živou mocí vypravit ze sebe "ř" a panu otci že zase ráda v dané chvíli vleze švestka pod jazyk. Tak prý si jednou za dnů mladosti Tuřínek chtěl také smočit na ochotnickém divadle. Kujóni mu ale vyhlídli zrovna takovou úlohu, v níž jako by se zrovna čertu se samými "ř" pytel roztrh' Tuřínek se s ní nadřel, až se s něho slévalo, naučil se jí jako když bičem mrská, ale sotva vyleze v těžkém zbrojnošském brnění se širokým švédským kloboukem, krajkovým límcem a velikými botami na jeviště i zahlédne v řadě prvních sedadel červenati se svou znejmilejší slečnu Matyldu, — zamotá se mu hlava, to hanebné "ř" se mu zašmodrchá na jazyku a—místo aby ohlásil velectěnému obecenstvu, že právě přijeli před hrad tři rytíři, — chudák Tuřínek vyhrkne hroz ným hlasem: "Puávě přijeli před huad tři vytízi!" — Rozumí se: celé divadlo bortí a roztřásá se smíchy, Tuřínek seskočí jako splašený kocour do šatny a vícekrát ho nikdo na jeviště nedostal. Tenkráte jídával náš Tuřínek ještě ukrutně rád dršťky. Ale to jejich nešťastné jméno! Jak přišel do hospody a optal se: "Nejsou dnes dítky?" už všechno jako v tom divadle. Posýlával si tedy pro ně a skrýval si je doma u mistra. Ale to víte, ta řeznická chasa! Hnedle tak vykutálená, jako mlynářská. Vyslídili dršťky po čichu a přimíchali mu do nich na nudle skrájené kusy starých holinek! Tuřínek si to ohřál a snědl ve zdraví všechno, jen si tak při tom hltání mručel, že "jsou dnes ty dítky ňák vazeny ob zrno!"

Pan otec Zadina zase, když mládkoval v horách na Bukovském, hrozně rád opět takhle po opičce trochu kysela. Švitorný a domluvný jako býval od jakživa, vyškemral si na paňmámě, že mu vždycky na noc přichystala hrnek kysela na "lačný život" v čeledníku na kamnech, neboť v šalandě by taková mlska neobstála, totě jasné.

Jednoho dne — nu ano, můžeme říci dne, neboť ponocný už chvíli odpískal třetí s půlnoci, vrací se náš milý Zadina, tenkráte ještě jen tak libový Zadinka, v náramně dobrém rouši z hospody domů; slavilyť se tam jeho 27leté mládenecké narozeniny. Už se svléká v šalandě, tu si vzpomene na své kyselo. Nelituje tedy, šantrá se po tmě do čeledníka, nahmatá si tam hrnek na kamnech a pochutnává si jen což. Nechte si sloužit, pánové, takové kyselo ve 3 hodiny v noci — pikantní jako okurka s lákem. Pak si uleh' a chrápal, jako když buky na pile řeže. Pojednou ale rámus.

Paňmáma, děvečky, chasa, vše kolem něho a budí ho s náramným smíchem:

"Zadino, nešťastný člověče — snad jste nám nesnědl — škrob?!"

"Ale kde!" brání se Zadina, protíraje si oči.

"Ba už ano!" mlynářka na to, i zvedá v jedné ruce prázdný hrnec od škrobu, v druhé plný hrnek kysela. To byl ovšem důkaz, který porážel tak, že se nedalo nic dále namítat.

"Tak už jo!" zaúpěl náš skoprnělý Zadina, sedě na posteli a vyvaluje na hrnce oči: "Šakulensky čučky, to jsem si voškrobil střeva!"

Nu vidíme, a dnes z obou takoví bachoři. Pánbůh požehnej! Jak ta bába říkávala: "Člověk houby ví, po čem všem neztloustne!" —

Valili se tedy naši kumpáni se svými bříšky ku mlynu a veselosť jim v hlavě hrála; co chvíli se zastavili, pan otec Zadina zahrozil na Tuřínka svou španělkou a — "to vám povídám, brepto, před mojí ani muk!" Na to "muk" Tuřínek do srdečného smíchu, až se španělka ohýbala, pan otec jak by smet, a po chvilce začali oba notovat svoji zamilovanou

. . . "Žádný na mne nic neví,
jen ta pražská policie
a ta na mne nepoví!"

Z toho už každý znamená, že vraceli se právě zase ve zdraví ze své zlaté Prahy, kam se musili aspoň za čtrnáct dní jednou, rozumí se, vždy k vůli nějaké té obecní nebo okresní důležitosti vyšroubovat a kdyby šídla padala. Brzy tam musili jít "popohánět" subvenci na školu, brzy okresní silnici, brzy most neb tu vodní otázku . . . . jak se kdy totiž povyskytlo v Praze — nějaké lážové pivo, o čemž už od "svého doktora" veškerých práv a veškérého čtveráctví u Pinkasů dostali v čas vždycky svou dobrou, bezpečnou štafetu. Také tentokrát přišlo aviso o nějakém nově vynalezeném pramenu křenového a naši bodří sousedé rodní, jati vděčností, umínili si, že přivezou svému fešáckému doktůrkovi něco na zoubek. "Takhle nějaké pěkné prasátko," ponavrhnul pan otec Zadina.

A Tuřínek ihned sehnal, zapích' i opařil pěkné prasátko, radosť na ně popatřit, a už musili zase horem pádem do Prahy něco "popohánět . ." Paní mlynářce řekli, že tu "uherskou mouku a ten uherský vepřový dobytek" na ochranu našich výborných prasátek, což ona náramně schvalovala a upřímně oběma "šťastnou cestu a dobrou pořízenou" přála.

Cesta po železnici ušla jim samou legrací s tím čuňátkem. Zabalili si je do papírů a do šátků jako miminko a Tuřínek s ním tropil až až ženské ve vagoně všechno od smíchu bolelo! Znal brečet a vřískat jako jednoroční mrně, i choval a hýčkal čuně a prosil konduktéry o trochu vody pro to maličké, kterému se nalejvají zoubky, při tom domlouval pýřícím se slečinkám, aby se nevdávaly, aby se podívaly, co to za zkušenosť, než se takové pískle vypiplá a podobných špomprnád bez konce.

'V Praze si ale vezmem drožku,' rozhodl pan otec; "nemůžeme přece s čunětem do tramwaye!" Tuřínek sice nenahlížel, proč by nemohli, naopak, může prý být na tramwayi znamenitá legrace s Jajtelesy a Rebekami, jimž by už nějak šikovně upustil každé chvíle to prasátko na klín; než konečně dal si říci. Oba vsedli tedy u nádraží do otevřené drožky a vzali čuňátko do prostřed mezi sebe, ale tak, aby se po Praze tuze neblýskalo. Jen co mu tak hlavička mezi jejich ramy vyčumovala.

Drožkář přibouch dvířka, vyskočil na kozlík, požehnal se svatým křížem, — neboť takovou tíži jeho drožka jakživa nevezla, — prask' do kobylky a už to drkotalo ku Koňské bráně. Najednou se drožka zastaví. "A hrome, tu je akcis!" udeří se pan otec do čela a kouká rozpačitě na Tuřínka. Kdo z nich má slézt k okýnku akcísní boudy? — Žádnému se nechtělo, byliť oba rádi, že se sotva do drožky nandali; nežli pak jim napadlo metat mezi sebou losy o toho Jonáše, který by měl vyskočit ven, už tu je akcisák, nakukuje jako čáp do vozu, i ptá se:

'Máte, pánové, něco k danění?'

"Tuhle to čuně!" odpovídá rád nerad Tuřínek a ukazuje palcem ve směru k levému rameni Zadinovu, kde se zubil čumáček čuněte. Akcisák se začal ale ku podivu — taky zubit; nejspíš mu napadlo, že bodří ti venkované nerozumějí ještě tomu krásnému novému slovu vysoké majstrátní češtiny — tomu: "danění" totiž, pročež začal dobromyslně vykládat:

"Jako jestli, pánové, nevezete nic, z čeho se platí potravní daň?"

"No tuhle to čuně!" ozve se s důrazem nyní zas pan otec Zadina a ukazuje doutníkem směrem na hlavu čuněte u pravého ramene Tuřínkova . . . .

"Hehehe, z takových čuňat se neplatí!" zasměje se akcisák a zahroziv dobromyslně čtveračivým pantatínkům, kývne na kočího "furt!" —

ZAJÍMAVOSTI.

Balon vzduchoplavce Speltriniho na cestě do Francie. Píše se z Curychu: Dne 3. října v 11 hodin dopoledne vznesl se v Sittenu balon Speltriniho "Vega". Úmyslem řečeného znamenitého vzduchoplavce bylo přelétnouti přes Alpy od severu k jihu a získati objasnění ohledně některých meteorologických poměrů. Balon, jenž se byl zvedl za povětří z počátku velmi příznivého, vznášel se nějaký čas k Bernským Alpám a konečně přes ně přeletěl. Osoby zdola balon pozorující viděli však později, že hořejší proud vzduchu má směr západní a žene balon přes kanton waadtský podél pohoří Jurského. Telegram v 1 hodinu do Curychu došlý oznamoval, že balon letěl dále směrem k Francii, což by znamenalo nezdar pokusu Speltriniho. V průvodu vzduchoplavcově nalézal se profesor Heim z Curychu, dr. Mauser, přednosta meteorologické kanceláře v Curychu, prof. Foral z Morgesu a dr. Biedermann z Ruska. Balon byl opatřen všemožnými vědeckými nástroji a přistál již pozdě večer na půdě francouzské blíže Prouthoy.

O těžbě zlata na Rusi sepsal báňský inženýr Melnikov studii pro museum hornického ústavu. Těžba zlata započala na Rusi velice pozdě. Jednou z příčin byla podle všeho okolnost, že Rusové jako staří Slované vůbec žlutého ušlechtilého kovu nemnoho si vážili, dávajíce přednost kovům užitečným. Nejvyššího boha svého Peruna zdobili zlatými kníry. Arabský cestující Ibu-Frazlan tvrdí, že viděl na Volze kupce, jichž kaftany měly zlaté knoflíky, kdežto ženy jejich byly zdobeny zlatými nákrčními řetězy. Melnikov soudí, že to nebyli ani Rusové, spíše Chosárové. Zlaté šperky staly se ve středověku ovšem i na Rusi modou, jen že nebyly vyráběny z domácího zlata. Kov ten kupován byl od cizozemských kupců na veletrhu novgorodském anebo též od ruských knížat a jejich družin na četných vpádech do zemí sousedních ukořistěn. Na ruském jihu nalezeny v kurhanech (starožitných mohylách) četné zlaté předměty, takže Rusové soudili, že kov, z něhož byly zhotoveny, jest původu ruského a za cara Alekseje Michailoviče pilně pátráno po jeho zřídle. Ukázalo se však, že Tataři, Kalmuci a Baškirové již drahně let těžbou zlata se zabývali, že však jeho naleziště před Rusy tajili. Teprve car Petr Veliký založil první zlaté doly; místo voleno nešťastně, takže práce záhy byly zastaveny. První ruské zlato získáno při tavení stříbrné rudy v nerčinském okresu, leč v malých toliko částkách — roku 1740 pouze 27 liber. — Jako v Americe též na Rusi dlouhou dobu vše záviselo na náhodě. V roce 1803 objevil jakýs rolník první zlato v Uhrách na řece Čusově, teprve 25 let později zvěděla vláda o zlatě, jež tají se v půdě západosibířské, když sektář Lesnoj při tajném hledání zlata byl překvapen. Že ruská vláda vědecké výpravy vysílá k pobřeží Ochotského moře a jiného, jest dílem posledních let. Od roku 1745 do 1897 vytěženo na Rusi úhrnem 115,859 pudů zlata, z něhož do konce září t. r. raženo zlatých mincí za 1,445,900,289 rublů.

Nespalitelné dřevo zkoušeno bylo loni v Londýně s výsledkem velice uspokojivým. Zkouška provedena byla tím způsobem, že zbudovány byly dva stejné domky ze dřeva smrkového, dubového, jilmového, březového a mahagonového. Avšak veškera tato dřeva byla na jednom domku zvláštním způsobem upravena a napuštěna, na druhém pak nikoliv. — Oba tyto domky byly zapáleny. Z obyčejného dřeva vystavěný domek hořel celý za pět minut a sřítil se za půl hodiny. Naproti tomu se vůbec nepodařilo zapáliti domek druhý ani užitím hoblovaček, paraffinem a petrolejem napouštěných. Toliko tu onde bylo viděti něco načernalých hran, kde se třískový plamen domku přímo dotýkal. O přípravě tohoto dřeva známo jest jen tolik, že mu nejprve horkou parou odejmuty byly všechny látky těkavé a rozpustné, načež do něho vpraveny byly látky ohnivzdorné. Děje se to tak, že se nejprve z uzavřené a utěsněné místnosti silně vyčerpá vzduch, čímž se z dřevěných porů všechny šťávy odstraňují; po té pouští se teprve do té místnosti proud páry zároveň s jemně rozprášenými roztoky solí nebo kysličníkův ohnivzdorných. Vysušené dřevo se jimi hltavě nasycuje, tak že tyto ochranné látky až do nitra dřev pronikají. Avšak dřevovina nespojuje se s nimi lučebně, nýbrž drží je toliko mechanicky, tak že se vodou zase snadno vysluhovati dají. Proto jest nutno všude tam, kde by se takto připravené dřevo vodou smáčeti mohlo, postarati se o vodovzdorný nátěr na povrchu, by vniklé soli před vyplavením chráněny byly. Jestli se však podaří, připraviti dřevo tak, aby se stalo nespalitelným, bude to zajisté výhoda nemalá, jak snadno z toho poznáme, že jest dřevo až desetkráte lehčí železa, — a to při lodním stavitelství padá zajisté nemálo na váhu. Tento vynález je tím výhodnějším, že nejen uděluje dřevu vzácné nespalitelnosti, nýbrž mu zachovává ostatní vlastnosti výhodné, totiž špatnou vodivost tepla a snadnou zpracovatelnost řezáním, hoblováním, leštěním atd.

Důmyslný mastičkář byl onehdy zatčen v Paříži. Tento výtečník se značným finančním úspěchem provozoval "praxi" na lodích, jež sprostředkují dopravu mezi Doverem a Calais; osvědčená jeho manipulace byla následující: Vstoupil se svou společnicí na loď a uprostřed plavby byla tato dáma zachvácena zdánlivě prudkou mořskou nemocí, za příznaků tak povážlivých, že se kolem ní shlukla skupina soucitných pasažerů. Na to vzal šejdíř láhvičku, jež prý obsahovala lék neobyčejně účinný a dal pacientce užívat. Jedva že požila léku, byly na ní patrny stopy značné úlevy a záhy prohlásila, že se úplně zotavila. Svědkové tohoto zázraku jali se mastičkáře vyptávat po jeho tajemství, načež se jim dostalo odpovědi, že se ubírá do Anglie, aby tam zužitkoval patent na svůj lék. Přes to však dal se pohnout, a prodal z "lidskosti" několik láhviček léku po 20 fr. Teprve na zpáteční cestě se podvedení přesvědčili, že draze koupený lék byl pouze obarvenou vodou.

NĚKTERÉ z nejhorších nemocí sotva jeví nějaký úkaz, až svou oběť zklátí. Hrozná nemoc Brightova může se vyvinovati po léta a ukazuje se jen někdy v bolesti v kříži neb změně moče, zažloutlém obličeji a nedostatečné chuti k jídlu.

Dr. J. H. McLean's Liver and Kidney Balm

jest vyzkoušený lék, který zachytí tuto nemoc v každém úkazu. Vyléčí ji jakož všecky jiné neduhy ledvin, jater a měchýře. Na prodej v lékárnách — $1.00 láhev.

THE DR. J. H. McLEAN MEDICINE CO., St. Louis, Mo.

Mladí i staří, bohatí i chudí, všichni se shodují, že rodinný lék, Dra Petra Hoboko, jest lékem nezbytným a nepřekonaným. Pan J. Sahoman z Tatteville, Tenn., píše dne 28 září 1895, následovně: "V listopadu 1894, moje choť onemocněla na vodnotelnost. Dolní část jejího těla a nohy otekly tak, že nebyla s to státi ani choditi a vzdor tomu, že byla ženou tak silnou a statnou, musela ulehnouti. Objednal jsem bedničku Hoboka na zkoušku a po využívání šesti láhví velmi pozoruhodná změna v jejím stavu nastala. Bylo s podivem popatřiti, jak se užíváním léku zapotila, takže jsme museli každou chvíli postelní prádlo měnit. Netrvalo to dlouho, že se na dobro zotavila a teď může jako dříve po celý den pracovati. Podivuhodné toto vyléčení jest tím pamětihodnější proto, že ona jest nyní v 72. roku věku svého. Mělo by být po ruce v každé domácnosti.

Do Beroun, Minn., a okolí.

Všem tamním odběratelům sdělujeme tímto, že pan J. Schueller jest ochoten přijímati doplatné i předplatné na naše časopisy, aby mu tudíž jakékoliv částky, pro nás určené, s důvěrou svěřili.

S úctou
Vyd. Pok. Záp. a Hosp.

Slavnostní číslo Pokroku Západu.

Slavnostní číslo, kteréž jsme za příležitosti českého dne vydali, došlo náležitého ocenění všeobecně a víme, že zavděčili jsme se jím všem našim čtenářům. Nebudeme je popisovati, an jest již všem známo, neboť jsme všem odběratelům po výtisku rozeslali. Připomínáme pouze, že máme něco výtisku tohoto čísla posud na skladě a můžeme posloužiti jím každému, kdo zašle pět centů, třebas v kolkách. Skvostné toto číslo bude upomínkou pro vždy na slavný český den a víme, že účastníci dne českého na výstavě zamississippské nemohou se zavděčiti svým přátelům zde a v Čechách lépe, než když jim zašlou toto číslo a zdělí, že byli účastníky oněch slavnostních dnů, že slyšeli ony řečníky a viděli ty budovy, jež v čísle onom jsou vyobrazeny. Zašlete nám pět centů třeba v kolkách s adresou, na kterou máme číslo odeslati a my se o ostatní postaráme.

Pan Josef Wolf,

kterýž v přítomné době v Howard a Valley County, jest oprávněn předplatné přijímati pro všechny naše časopisy a odporoučíme jej přízni tamnějších rodáků.

Vyd Pokroku Západu,
Hospodáře a
Knihovny Americké.

Do Milligan a okolí.

Krajanům tamním oznamujeme tímto, že pan Josef Kunc přijal jednatelství pro náš závod a jest oprávněn nás zastupovati.

Vyd. Pok. Západu.

Pánům úřadníkům spolků.

Účetní (obchodní) knihy, jako Ledgers, Journals, denní knihy a jiné, od $2 nahoru u Pokroku Západu.

TELEPHONE 431
NEBRASKA FUEL COMPANY.
1414 FARNAM ST.

Prodáváme ty nejlepší druhy . . . .
tvrdého i měkého uhlí
pro domácí potřeby a za ceny vždy nejlevnější.

Zaručujeme Vám poctivou, plnou váhu a bezodkladnou zásilku. Zkuste objednati si uhlí u nás a jsme jisti, že jinde nebudete kupovati, než-li u

Nebraska Fuel Co.,
1414 FARNAM ULICE,
6m6 aneb na Jackson a 7. ulic.